

forstå, hvorfor de skulle til at give ulandsbistand af deres egne skattekroner. Så gik de rundt, heldigvis fra mange forskellige partier, og tog den stille oplysningsdiskussion forsamlingshus for forsamlingshus, og så førte det til, at der i Danmark blev en god forståelse for, at vi skal give ulandsbistand.

Jeg er ikke i tvivl om, at man skal forny og dyrke den proces, og det er så det, som jeg synes er blevet sværere, og som, hvis vi vedtog det her forslag, ville blive lettere.

Så jeg anbefaler forslaget til vedtagelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Det her er et godt og fornuftigt beslutningsforslag, og ligesom den foregående taler var det, så skal man også være klar over, at det her beslutningsforslag hænger sammen med den nedskæring i oplysningsbevillingen på 32 mio. kr., som vi så i forbindelse med forhandling om finansloven for i år.

Beslutningsforslaget her er godt og fornuftigt, fordi det handler om, at man gerne vil give mulighed for, at flere folk kan sætte sig ind i flere komplekse problemstillinger, få noget at vide om ulandene, få noget at vide om de mange negative effekter, der f.eks. kommer af den form for globalisering, der er i dag. Vi trænger i høj grad til at få mulighed for, at vi kan få noget mere oplysning på det punkt, for den alternative tilgang, som har været regeringens tilgang, i og med at den har fjernet de her oplysningsmidler, er jo at sige: Danskerne skal gøres mere dumme, de skal gøres mere uvidende, mørket skal sænke sig over, hvad danske skattekroner går til i den tredje verden.

Men det er ikke en særlig frugtbar tilgang, det er ikke en særlig fornuftig tilgang. I globaliserings tidsalder, og det er den, vi befinder os i, bliver oplysning om, hvad der foregår på den anden side af jordkloden, skåret væk, men det er jo dumt, for så får man netop ikke den solidaritet og den forståelse, som der skal til i den verden, som vi lever i i dag.

Det er heller ikke særlig godt, at man ved at fjerne de oplysningsmidler, som man fjernede i forbindelse med finanslovforhandlingerne, også signalerer, at de, som regeringen ikke er et hundrede procent enige med, ikke skal have nogen penge, og at de, som regeringen er enige med,

godt kan få nogle midler. Det er også en anden måde at sige hold kæft til de folk på, som rent faktisk har nogle andre synspunkter end dem, regeringen har.

Kl. 16.25

En sådan oplysningsbevilling her kan netop gå ind og ændre på de ting, ved at der gives penge til folk, som måske står for noget andet, har nogle andre politiske holdninger end dem, regeringen har, så vi netop kan få en demokratisk debat i et demokratisk samfund. Den er jo den måde, at man tidligere har givet penge til oplysning på.

Det undrer mig virkelig, at en minister for Danmarks såkaldte liberale parti ikke kan se, at det er enormt fornuftigt at bruge nogle penge til oplysningsmidler for at få en levende debat, hvor folk med forskellige synspunkter kan komme til orde. At affærdige sådan et forslag her er jo netop at sige: Vi ensretter, vi monopoliserer, vi sørger for, at det bliver Danida, der i glitterbrochurer kan sørge for at udlægge regeringens officielle holdning. Det er jo ikke en særlig demokratisk måde at diskutere de her ting på.

Der er også masser af ting at sætte fokus på, og måske er det i virkeligheden også der, hvor regeringen har et problem, for regeringen har jo skåret ned på ulandsbistanden, lige siden regeringen kom til i november 2001. Vi har set konstante nedskæringer.

Nu er vi nede omkring 0,8 pct., jeg ved ikke, hvad vi ender på, regeringen siger, man vil ende på 0,8 pct. Men vi har i hvert fald set en lang række nedskæringer, som helt klart er gået ud over de fattige i en situation, hvor vi har 25.000 børn, der dør af sult og underernæring, i en situation, hvor vi har en ko i EU, som får mere i støtte – det er 2 euro om dagen – end hvad mere end halvdelen af verdens befolkning har at leve for om dagen.

Der er utrolig mange ting, der trænger til at blive gjort opmærksom på, og det er tilsyneladende ikke noget, som regeringen vil hjælpe med til ved at stemme på det her. Det er meget, meget ærgerligt.

I Norge og Sverige er man gået lidt andre veje. I Norge bruger man 58 mio. norske kroner på den her slags oplysning, i Sverige bruger man 112 mio. svenske kroner om året på det her. Det er jo en helt anden tilgang, hvor man siger: Det er vigtigt, at vi får den her debat, sådan at vi kan få oplysning, sådan at vi kan få opbakning til det udviklingsarbejde, som er så vigtigt at gøre i den tredje verden.